

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men jeg tror desværre, at det er fuldstændig korrekt, hvad der står om pengene i lovforslaget. Det er sådan set lige netop det, der er problemet. Det har Enhedslistens gruppe i borgerrepræsentationen og overborgmesteren altså ikke kunnet blive enige om, fordi pengene bl.a. anvendes til afvikling af kommunens gæld, og dér har jeg forstået det sådan, at overborgmesteren er helt ubevægelig i det spørgsmål. Så det er beklageligvis sådan, at det, der står i lovforslagets tekstbemærkninger, er korrekt. Det er sådan set det, der er problemet.

Så vil jeg blot sige, at vi da vil håbe, at det inden tredje behandling kan lykkes at bløde op på det her. Men som udgangspunkt er det jo vanskeligt for os, fordi vi mener, at hele det principielle grundlag for den her ordning faktisk er forkert. Det er CD vel for så vidt ikke meget uenig med Enhedslisten i. Jeg lagde jo mærke til hele den første indledende del af fru Annie Lunde Hansens tale, som jo også var en erkendelse af, at her er noget, som principielt ikke er helt i top, for nu at sige det mildt.

Men jeg håber da, at positionerne kan flyttes inden tredje behandling. Jeg synes bare ikke, at det ser særlig lyst ud, det må jeg indrømme.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Annie Lunde Hansen, og så tror jeg, jeg vil gøre opmærksom på, at vi er i Folketinget og ikke Københavns Borgerrepræsentation.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Ja, nu hører man jo fra forskellige ministerier, at der er blevet stemt for nogle lovforslag, hvor det økonomiske ikke har været helt korrekt. Det vil jeg som ordfører ikke ud i én gang til, hvis det viser sig fra et andet ministerium at være sådan.

Derfor vil jeg nu godt tillade mig, når ministeren engang skal svare, at spørge, om der ikke står i den betingede aftale, som ifølge lovforslaget indgås mellem boligorganisationerne, Kommunernes Landsforening og borgerrepræsentationen, hvad pengene skal bruges til. For nu vil jeg altså vide det, så jeg ikke kommer galt af sted i så sen en alder.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så skal jeg endnu en gang sige, at man kan stille spørgsmål til ordførerne.

Nu er det hr. Flemming Kofod-Svendsen. Det er også sent på eftermiddagen, det erkender jeg.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man må jo sige, at de, der sad i Københavns Borgerrepræsentation for sådan en 100 år siden, var ganske smarte. De havde sans for købmændskab, og så kan man jo også sige, at de alle, og det gælder både den almennyttige sektor, de private udlejningsejendomme og alle private grundejere, har kendt til vilkårene. Man kan vel nok spørge, hvor meget man har tænkt over det, når man har handlet. Man har sikkert troet, at den situation, hvor København vil bruge den ret, den har sikret sig, vel aldrig indtræffer.

Den situation er altså indtruffet, og det betyder jo efter min vurdering, at der er tre parter, som kommer i en situation, som de principielt burde have været klar over, men som de i virkelighedens verden næppe har tænkt meget over, og derfor er det kommet som en ubehagelig overraskelse.

Der er det mit udgangspunkt, at hvad enten vi taler om den almennyttige sektor, eller vi taler om nogle, som ejer nogle store eller små udlejningsejendomme, eller dem, der har en lille parcel, så må de behandles lige. Det vil sige, at når de forhandler med kommunen, kan jeg udmærket forstå, at de kan forhandle sig til en rabat mod, at kommunen får noget igen. Det synes jeg må blive en afgørelse i enkeltsager. Så kan der være nogle, der står samlet, som står stærkt; well, de må forhandle og finde en ordning.

Men er det så statens opgave at udøve en form for sikkerhedsnet under én gruppering? Det synes jeg principielt ikke, og sådan som jeg hørte SF's ordfører, var der jo også en bemærkning, eller hørte jeg galt, om, at ideelt set burde den almennyttige sektor solidarisk hjælpe. Det er faktisk min holdning, for hvis vi ser på den almennyttige sektor landsdækkende, så findes der jo afdelinger, som er ganske stærke økonomisk, og nogle, som er svage.

Her handler det jo om et lån. Der synes jeg, at den rigtige holdning vil være, at den almennyttige sektor spænder et sikkerhedsnet under de afdelinger i København, som er i en vanskelig situation, sådan at det er sektoren som sådan, der låner, frem for at staten låner. Så kan vi bore i, under hvilke vilkår osv., hvor meget støtteelementet er. Det står mig ikke helt klart. Der er også nogle svar, vi ikke har fået endnu.